

POHJOIS-TEKSASIN SUOMI-KOULU

1991 – 2005

Tekijä Salla Lauhava

SISÄLLYS

Alkuvuodet	3
Vuosi 1995	4
Vuosi 1996	6
Vuosi 1997	8
Vuosi 1998	10
Vuosi 1999	12
Vuosi 2000	13
Vuosi 2001	15
Vuosi 2002	16
Vuosi 2003	18
Vuosi 2004	20
Vuosi 2005	22
Yleisesti Pohjois-Teksasin Suomi-koulusta	23
Kehitystoiveita	25

Finnish Language School of North Texas eli Pohjois-Teksasin Suomi-koulu on yksi maailman noin 140 Suomi-koulusta. Suomi-koulut tarjoavat suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin opetusta ulkosuomalaisille lapsille ja toimivat pääasiassa vapaaehtoisvoimin. Ensimmäinen Suomi-koulu perustettiin vuonna 1960 Kanadan Torontoon. Euroopan vanhin Suomi-koulu on vuonna 1972 paikallisen merimieskirkon yhteyteen perustettu Lontoon Lauantaikoulu. Suomi-koulujen toimintatavat ja -mahdollisuudet vaihtelevat muun muassa oppilaiden iän, oppilasmäärien, opetustuntien, materiaalien, tilojen ja taloudellisen tuen suhteen. Pohjois-Teksasin Suomi-koulu noin 120 oppilaallaan on yksi maailman suurimmista Suomi-kouluista.

Alkuvuodet

Pohjois-Teksasin Suomi-koulu sai alkunsa vuoden 1991 joulukuussa. Kymmenisen perhettä kokoontui Mervi Moyn luo viettämään pikkujoulua ja perustamaan Suomi-koulua, koska vanhemmat halusivat tukea lasten suomen kielen taitoa ja suomalaisen kulttuurin tuntemista. Aikaisemmin lapsille oli järjestetty ohjelmaa paikallisen Suomi-Amerikka-Seuran (Finnish-American Society of Dallas/Fort Worth eli "Tex-Finnit"). kokoontumisten yhteydessä, mikä ei kuitenkaan täyttänyt lasten kanssakäymisen tarvetta.

Lapset tulivat Suomi-kouluun Suur-Dallasin alueelta, johon kuuluu Dallas ja Fort Worth sekä ympäröivät pikkukaupungit, kuten Irving ja Coppell. Pitkien välimatkojen vuoksi koulu jakaantui kahteen piiriin; pienempää eteläryhmää piti Anne Vartija kotonaan ja kahdeksantoista lapsen pohjoisryhmä kokoontui kunkin perheen luona vuorollaan arki-iltoina. Tässä ryhmässä myös monet vanhemmat opettivat, koska lapset oli jaettu eri luokille iän ja suomen kielen taidon mukaan. Lapset olivat iältään 4-11-vuotiaita. Muita perustajajäseniä olivat Kirsi Waller, Heljä Talley ja Sinikka Dickerson. Useimmat perustajajäsenistä olivat amerikkalaisen miehen kanssa avioituneita suomalaisnaisia.

Pikkujoulut ja Suomi-koulun perustaminen joulukuussa 1991 Mervi Moyn kotona

Alussa vanhemmat olivat suoraan mukana kaikessa koulua koskevassa päätöksenteossa ja toivat kotoa laulukirjat, paperit ja omien lasten värikynät opetustunneille. Koulu toimi osana paikallista Suomi-Amerikka-Seuraa, minkä kanssa järjestettiin esimerkiksi joulujuhlat. Myöhemmin Suomi-koulu sai oman johtokunnan, kirjaston ja omat oppimateriaalit.

Suomi-koulu löysi ensimmäiset opetustilat vuonna 1992 Pohjois-Dallasissa sijaitsevalta Walnut Hill Lutheran kirkolta johtokunnan ruotsalaisen jäsenen Bill Ericksonin avustuksella. Siellä Suomi-koulu sai käyttöönsä kunnan luokkahuoneet sekä mahdollisuuden pitää pientä kahvilaa ja kirjastoa. Alkuvuosina Suomi-koululla juhlistettiin suomalaisittain vappua, juhannusta ja joulua. Lisäksi syksyisin pidettiin tervetuliaisjuhlia uusille perheille. Kaikki Suomi-koulun toiminta tapahtui vapaaehtoisvoimin ja jokainen juhla saatiin kasaan talkoolaisten, innokkaiden vanhempien, avulla. Vuonna 1994 avatulle kirjastolle annettu materiaali oli aluksi vähän vanhentunutta, mutta sinne saatiin lasten ja nuorten kirjoja lahjoituksina ja se osoittautui suosituksi.

Myös suomalaisia lehtiä luettiin kirjastossa paljon. Kirjasto oli auki oppituntien aikana ja kirjoja käytettiin oppitunneilla ja lapset lainasivat niitä myös kotiin.

Walnut Hill Lutheran Church

Suomi-koulu kokoontuu Walnut Hill Lutheran Churchin seurakuntahuoneella

Vuonna 1994 *Dallasin täydentävää opetusta antavan kielikoulun* oppilasmäärä yli kaksinkertaistui, mikä johtui Nokian ja muiden suomalaisyhtiöiden tulosta Dallasin alueelle. Koulun toiminta muuttui rajusti koko ajan kasvavan oppilasmäärän takia ja opetusryhmät piti joka lukukauden alussa jakaa uudelleen. Aiemmin koulun oppilaiden suomen kielen taso vaihteli laajasti lähes ummikosta sujuvaan suulliseen ja kirjalliseen taitoon, ja opetussuunnitelmat olivat vastaavasti yksilöllisiä. Nyt suurin osa perheistä oli Dallasissa käymässä vain väliaikaisesti ja lasten piti parin vuoden päästä pystyä palaamaan suomalaisiin kouluihinsa. Toiset lapset elivät vakituisesti Yhdysvalloissa, ja heille haluttiin tarjota kielitaitoa ja katkeamattomat siteet Suomeen.

Keväällä 1994 Suomi-koululaiset jaettiin esikouluikäisiin, lukutaidottomiin kouluikäisiin ja lukutaitoisin kouluikäisiin. Syyslukukaudella muodostettiin uudet ryhmät

iän perusteella: esikouluikäiset, 7-9-vuotiaat ja 10-14-vuotiaat. Kaikki ryhmät kokoontuivat joka toinen viikko Walnut Hill Lutheran- kirkolla noin kahdeksi ja puoleksi tunniksi kerrallaan. Koulutunteja pidettiin tammikuusta toukokuun loppuun ja syyskuusta joulukuun puoliväliin. Suomi-koulun ohjaajina toimi oppilaiden vanhempia ja alueen muita suomalaisia.

Vuosi 1995

Vuonna 1995 Suomi-koululla annettiin opetusta neljässä iän mukaan jaetussa ryhmässä. Keväällä oppilaita oli 68 ja syksyllä 78. Ryhmissä puuhailtiin erilaisten asioiden parissa, mutta kaikkien oppituntien ytimenä oli suomalaisuus ja suomen kieli eli sanavaraston kehittäminen ja lasten rohkaiseminen puhumaan suomea myös kodin ulkopuolella. Leikkiryhmässä 0-3-vuotiaat lapset tutustuivat äitinsä tai isänsä kanssa kulloiseenkin aiheeseen, kuten kotieläimiin. Ryhmässä myös laulettiin paljon. 4-5-vuotiaiden ryhmässä suomen kielen taitoa ylläpidettiin ja kehitettiin leikkien, laulujen, satujen ja lorujen avulla. Lapset tutustuivat muun muassa aakkosiin, numeroihin, väreihin ja geometrisiin muotoihin.

6-8-vuotiaiden ryhmässä tavoitteena oli kehittää lasten sanavarastoa, puhe- ja kuuntelutaitoja sekä erityisesti luku- ja kirjoitustaitoja. Oppitunneilla käytettiin Suomen peruskouluissa käytössä olevia oppikirjoja sekä satu- ja kuvakirjoja. 9-12-vuotiaiden ryhmässä kartutettiin lasten sanavarastoa, innostettiin lapsia suomen kielen käyttöön sekä opetettiin lapsille suomalaista kulttuuria. Oppilaat muun muassa kirjoittivat kirjeitä, pelasivat pelejä ja leipoivat suomalaisia sämpylöitä.

Suomi-koulu järjesti opetusta myös aikuisille, joille pidettiin suomen kielen peruskurssi sekä meksikolaisen ruuan kurssi. Lasten ollessa tunneilla vanhemmat juttelivat keskenään ja lueskelivat lehtiä kahvihuoneessa.

Meksikolaisen ruuan kurssi

Vanhemmat viettävät aikaa kahvihuoneessa

Suomi-koululla oli oma lehti Tex-Finn Muksuviesti, jossa ajankohtaisten tiedotusten lisäksi julkaistiin muun muassa vanhempien ja yritysten maksettuja ilmoituksia, ilmoiteltiin avoimista ohjaajien, kirjastonhoitajien ja johtokunnan jäsenten paikoista sekä patisteltiin vanhempia talkootöihin. Lisäksi lehdessä muistuteltiin suomen kielen opettamisen ja ylläpitämisen tärkeydestä lapsille. Lehti ilmestyi kerran kuussa, mutta ei kuitenkaan kesäkuukausina. Vuoden 1996 alussa lehden nimi muuttui Suomikoululaiseksi ja sitä ei enää postitettu suoraan kotiin vaan sitä alettiin jakaa koulukerroilla.

Ensimmäisiä varainhankintamuotoja Suomi-koululla olivat joulujuhlien yhteydessä pidettävät arpajaiset ja myyjäiset. Toimintaa rahoitettiin myös lukukausimaksuilla, Suomen opetushallitus tuki Suomi-koulun toimintaa säännöllisesti ja muita avustajia olivat Nokia ja Suomi-Seura ja muut yritykset ja yhteisöt.

Vuonna 1995 Suomi-koulun joulujuhlissa lapset pitivät laululeikkiesityksiä, esimerkiksi vauvaryhmä esitti

"Lumiukot" ja 9-12-vuotiaat esittivät jouluevankeliumin. Lasten riemuna juhlassa oli myös joulupukki, jolle laulettiin ja joka jakoi lapsille namupussit. Lopuksi nautittiin jouluruuasta ja pidettiin arpajaiset. Muksuviestissä Anne Vartija kiitteli onnistuneesta juhlasta:

Ruoka oli todella maukasta ja kaikki ahmimme vatsamme täyteen. Koristelijat ja arpajaisten järjestelijät täysin ylittivät itsensä ja tarjoilu- sekä siivousryhmä olivat todella tehokkaita hekin työsssänsä. Lapsille erityiskiitokset, koska esiintyivät niin reippaasti. Lumiukoista olen saanut yleisöltä kuulla niin monta ihanaa kommenttia ja pikku tontutkin osasivat esittää leikkilaulunsa niin hienosti puhumattakaan isompien lasten hyvistä esityksistä. Lasten esitykset olivat kyllä illan kohokohta."

Jouluaskartelua

Koulun joulujuhlaan leivotaan talkoilla viitisensataa karjalanpiirakkaa

Joulupukki jakoi lapsille namupussit

Vuosi 1996

Vuoden 1996 opetussuunnitelman mukaan Pohjois-Teksasin Suomi-koulun ”tarkoituksena on edistää Suur-Dallasin alueella asuvien ulkosuomalaisten lasten suomen kielen taitoa, suomalaisen kulttuurin tuntemusta ja rakentaa positiivista minäkuvaa kahden kulttuurin vaikutuksen alaisena elävillä lapsilla. Koulu tarjoaa paikan, jossa ulkosuomalaiset lapset voivat tavata toisia suomea puhuvia lapsia ja samalla voivat kartuttaa suomen kielen taitojaan opetuksen kautta.” Suomi-koulun opetussuunnitelma tehdään joka vuosi opetusministeriön avustusanomusta varten ja se on myös avuksi ohjaajille tuntien suunnittelussa.

Helmikuussa meni 100 oppilaan raja rikki. Vauvaluokassa oli 29 lasta, 3-4-vuotiaiden luokassa 22, 5-6-vuotiaiden luokassa 17, 7-8-vuotiaiden luokassa 18 ja 9-14-vuotiaiden luokassa 15 lasta.

3-4-vuotiaita koululaisia

3-4-vuotiaat koululaiset oppitunnilla

9-14-vuotiaita koululaisia

Kevätlukukaudella Suomi-koululla järjestettiin avoimien ovien päivä, arpajaiset sekä myyjäiset, joissa myytiin monenlaisia talkoolaisten valmistamia ruokia, kuten lihapullia, sämpylöitä, ruisleipää ja laskiaispullia. Myyjäiset olivat menestys ja tavarat hupenivat nopeasti. Vappua vietettiin Lake Grapevinellä ja lapsia oli hauskuttamassa klovnit ja ”moon walker”.

Kevään ohjelmaan kuului myös urheilupäivä, joka pidettiin Bear Creek-puistossa Eulesissa. Lapset kisailivat leikkimielisissä lajeissa, joita olivat kilpajuoksu, sokean ohjaus, saappaanheitto sekä vedensiirtokilpailu, jossa märkää rättiä kuljetettiin ja puristettiin ämpäristä toiseen. Aikuiset saivat kisata kuohuviininkannossa. Lisäksi urheilupäivänä grillattiin ja syötiin picnic-lounas sekä pidettiin pesäpallo-ottelu.

Vapunvietossa Lake Grapevinellä

Vedensiirtoa rätin avulla

Shamppanjanjankanto vaati tiukkaa keskittymistä

Oppilasmäärien kasvaessa ja toiminnan lisääntyessä Suomi-koululle perustettiin virallinen johtokunta, joka kokoontui noin kerran kuukaudessa. Myös opettajat kokoontuivat keskenään ja välillä pidettiin johtokunnan ja opettajien yhteiskokouksia. Kevään jäsenkokouksissa

esitetään edellisen vuoden tilintarkastus- ja toimintakertomukset ja syksyn kokouksissa hyväksytään budjetti ja toimintasuunnitelma seuraavalle vuodelle ja valitaan uudet johtokunnan jäsenet. Ensimmäisen varsinaisen jäsenkokouksensa Suomi-koulu piti huhtikuussa 1996.

Kokouksenpidossa Heljä Talley (vas. edessä), Leena Seitz, Jaana Merenmies, Kirsi Waller, Mervi Moy ja Pirkko Hyvönen

Toukokuun viimeisellä koulukerralla oppilaat istuivat ensimmäisen tunnin luokissa, tekivät äitienpäivään liittyviä askarteluja ja saivat todistukset. Yhteisen välipalan jälkeen pidettiin päättäjäistilaisuus, jossa oli esiintymässä Finlandia Foundationin vuoden taiteilija Merja Soria. Soria toimi San Diegon yliopiston suomalaisen musiikin opettajana ja kiersi esiintymässä ympäri Yhdysvaltoja laulaen ja soittaen kanteletta.

Kesällä Suomi-koulu liittyi jäseneksi Suomi-Seuraan, joka on Helsingissä toimiva ulkosuomalaisten etujärjestö. Suomi-Seuralta voi anoa apurahoja ja vuonna 1996 Suomi-koulu anoi Suomi-seuralta rahaa esimerkiksi Vihkon pappispariskunnan joulujuhla-vierailuun.

Marraskuun lopussa Suomi-koululaiset kokoontuivat juhlasaliin laulamaan tuttuja joululauluja ja joulukuun alussa järjestettiin lukukauden päätöstilaisuus, johon kuuluivat perhekirjasto, kahvitarjoilu ja kauneimmat joululaulut -tilaisuus. Pappi Mauri Vihko tuli Floridan Lake Worthista vieraaksi adventtisunnuntain jumalanpalvelukseen ja piti saarnan. Joulupukkikin vieraili tilaisuudessa ja tunnelma oli jouluihin. Vanhemmille Suomi-koulu järjesti teksasilaiseen elämäntapaan tutustuttavan kurssin sekä meksikolaisen

ruuan kurssin. Joulukuussa tehtiin myös yhteinen kuusenhakuretki Itä-Teksasiin Greenvilleen joulukuusi-farmille. Perillä saatiin lainaksi sahat ja ajettiin hevoskyydillä valitsemaan ja kaatamaan parasta kuusta. Sää oli kolea, mutta muuten retki oli onnistunut.

Vuonna 1996 pidettiin Kanadassa Suomi-koulujen opettajien seminaari, johon Pohjois-Teksasin Suomi-koulusta osallistui kolme henkilöä. Johtokunnan puheenjohtaja Mervi Moy luennoi aiheesta Suomi-koulun perustaminen ja toiminnan kehittäminen, ja mukana olivat myös ohjaajien edustaja Paula Kolvanki sekä musiikkituokioita eri ryhmille pitänyt Sanna Kyöstilä.

Muutama Suomi-koulun oppilas on käynyt Minnesotan Salolammella 7-18-vuotiaille järjestettävillä kielileireillä. Suomi-koulu on tukenut lähtijöitä stipendillä. Leirit on tarkoitettu Suomi-koulujen oppilaille ja muille suomea opetteleville nuorille ja ne ovat todellisia kielikylpyjä, joilla eletään ja opitaan suomeksi suomen kieltä ja suomalaista kulttuuria.

Vuosi 1997

Helmikuussa Suomi-koululla pidettiin jälleen arpajaiset ja laskiaismyyjäiset varojen keräämiseksi. Vappua juhlittiin Oak Grove Parkissa yhteistyössä Tex-Finnien kanssa. Lapset saivat hot dogit ja limsat ja muutakin ruokaa ja juomista oli maksua vastaan tarjolla. Puistossa oli katettu paviljonki sekä paljon tilaa pelejä ja leikkejä varten. Keväällä pidettiin myös urheilupäivä ja juhlittiin yhdistettyä äitienpäivä- ja kevätjuhlaa.

Pohjois-Teksasin Suomi-koulu toimi isäntänä Pohjois-Amerikan Suomi-koulujen opettajien koulutuspäivillä *"Taide ja kulttuuri suomen kielen opetuksen välineenä"* 3.-5.10.1997. Kanadassa koulutuspäivillä on pitkät perinteet, mutta vuonna 1997 ne pidettiin ensimmäistä kertaa Yhdysvalloissa. Seminaarin järjesti Yhdysvaltojen Suomi-koulujen opettajien kattojärjestö Jenkkilän Maikat, mutta käytännössä järjestelyistä ja isännöimisestä oli täysin vastuussa Pohjois-Teksasin Suomi-koulun järjestelytoimikunta. Toimivat puitteet, taitavat kouluttajat sekä innostunut yleisö tekivät seminaarista onnistuneen.

Koulutuspäiville osallistui 64 USA:n ja Kanadan Suomi-koulujen opettajaa. Kolmen päivän aikana Bristol Suites-hotellissa käytiin läpi muun muassa askarteluideoita, ulkoleikkejä, nukketeatteria, runoutta, näyttelemistä, kokkaamista sekä tanhuamista. Koulutusseminaarit ovat tärkeitä tilaisuuksia, joista sekä ohjaajat että johtokunnan jäsenet saavat uusia ideoita, innostusta, neuvoja ja tukea omaan toimintaansa.

Risto Järvenpää kouluttaa ja konsertoi

Eräs seminaarin kouluttajista oli Risto Järvenpää, joka on oululainen lastentarhanopettaja ja musiikkikasvattaja sekä suosittu esiintyjä. Hän on kierrellyt ympäri Suomea luennoimassa musiikkikasvatuksesta ja tehnyt useita lasten CD-levyjä. Järvenpää ja hänen yhteensä Khamos pitivät Suomi-koulun lapsille ja heidän vanhemmilleen seminaarin yhteydessä Grapevinen Palace-teatterissa konsertin, jossa esittivät "Tatsia ja janssia"-shown. Toinen soittajavieras oli Merja Soria, joka soitti kanteletta, kitaraa sekä haitaria.

Merja Soria soittaa haitaria

Suomi-koulun kirjastossa oli vuonna 1997 800 kirjaa tai äänitettä, joita oli sekä ostettu omin varoin että saatu lahjoituksina. Myös lehtiä oli paljon, esimerkiksi Helsingin Sanomien lahjoittama sunnuntainumero. Kirjaston toiminta kehittyi pikku hiljaa esimerkiksi tavaroiden arkistoinnilla ja kirjojen muovituksella.

Syyslukukaudella Suomi-koululaiset tekivät retken naapurikaupunki Fort Worthin eläintarhaan. 16. päivä joulukuuta Suomi-koulu juhli 80-vuotiaasta Suomea Peace Lutheran-kirkolla. Paikalla oli 350 henkilöä ja myös Tex-Finnit osallistuivat juhlaan. Ohjelmaan kuului muun muassa lippukulkue, itsenäisyyskynttilöiden sytyttäminen, silloisen Tex-Finnien puheenjohtajan John Laineen juhlapuhe, sotaveteraanin puheenvuoro sekä laulamista ja diaesityksen katselua. Lapset esittivät lorusikermän ja kansantansseja sekä kertoivat ajatuksiaan Suomesta ja isät lukivat Suomen juhluvuoden kunniavalan. Lopuksi tarjottiin juhlakahvit ja voileipäpöytä, jossa oli tarjolla pantua kaljaa, rieskaa, karjalanpiirakoita sekä pullaa.

Itsenäisyyspäivä ja lasten esitykset

Joulun tunnelmiin suomikoululaiset viritti Tex-Finnien järjestämä joulukirkko, jossa vieraili silloinen Tampereen piispa, sekä Suomi-koulun järjestämä lasten pikkujoulu.

Vielä alkuvuodesta 1997 Suomi-koulu kuului yhteen Tex-Finnien eli paikallisen Suomi-Amerikka-Seuran kanssa, mutta myöhemmin samana vuonna se rekisteröityi omaksi yhdistyksekseen koulutusseminaarin järjestämisen helpottamiseksi ja Suomi-Amerikka-Seuran suosittelusta. Tässä yhteydessä koulun säännöt täytyi muokata viralliseen muotoon. Johtokunnan enemmistö hyväksyi uuden säännöt marraskuussa ja koulu rekisteröitiin viralliseksi, itsenäiseksi järjestöksi Teksasin osavaltiossa. Asianajaja Robert Millerin toimisto hoiti Suomi-koulun rekisteröitymisen pelkkää kulukorvausta vastaan.

Mervi Moy kirjoitti vuoden 1997 syyskuun Suomikoululaisessa näin:

"Aikoinaan perustimme Suomi-koulun palvelemaan Dallasin alueen amerikansuomalaisten lasten tarpeita. Sen oli tarkoitus olla paikka, jossa heillä oli mahdollisuus tavata toisia lapsia, joiden mummot

olivat Suomessa ja jotka tiesivät millaista oli saunassa. Siellä oli myös tarkoitus huomata, että muutkin puhuvat tätä kummallista kieltä kuin vain oma äiti tai isä. Ajan kuluessa ja alueella olevien suomalaisyhtiöiden kasvaessa on myös täysin suomalaisten lasten osuus koulussamme kasvanut. Koulun toimintaa on täytynyt kehittää, jotta se täyttäisi myös heidän tarpeensa. Näistä sanavaraston rikastuttaminen ja kotona omaksutun kielen monipuolistaminen ovat varmasti jokaisen täällä väliaikaisesti asuvan ja Suomeen paluuta suunnittelevan mielestä ne kaikkein tärkeimmät.”

Vuosi 1998

Keväällä Suomi-koulun avoimien ovien päivän vieraana oli taikuri ”Al Dante” eli Heikki Kulju. Hän hämmästytti lapsia huivi- ja korttitempuilla ja muilla ihmeellisillä taikatempuilla ja sai innokkaimpia lapsia myös avustajikseen. Keväällä pidettiin myös myyjäiset sekä lasten kirpputori. Kirpputorilla oli myytävänä esimerkiksi pieneksi jääneitä vaatteita, leluja ja kirjoja ja vanhemmat lapset saivat ostoksia tehdessään opetella kaupan-käyntisanastoa.

Vuonna 1998 Suomi-koulu joutui muuttamaan ensimmäisen kerran. Walnut Lutheran Hill Church aloitti espanjankielisen kirkkotoiminnan englanninkielisen toimintansa lisäksi, eikä voinut enää antaa tilojansa käyttöön Suomi-koululle. Uudet tilat Suomi-koululle luvattiin Nokia Housesta, jossa oli viikonloppuna tyhjillään olevia kokoustiloja.

Maaliskuussa pidettiin ulkoilutapahtuma erilaisten leikkien ja kilpailujen merkeissä Grapevinen Little Bear Creek-puistossa. Lapset muodostivat joukkueita, joissa saivat ratkoa kompatehtäviä ja kokeilla erilaisia taitolajeja rastikierroksella. Evästauon jälkeen pidettiin kapulaviesti ja muita joukkuekielpailuja ja päivä päättyi palkintojen jakoon. Vappua vietettiin Mervi Moyn apen kotona Texoma-järven rannalla, jonne oli linja-autokuljetus. Siellä lapset ja vanhemmat leikkivät, laulelivat vappulauluja, grillailivat ja veneilivät järvellä.

Suomi-koulu toimii yhteistyössä Coppellin Rejoice Lutheran- kirkolla toimivan suomalaisen seurakunnan kanssa, jonka vuonna 1998 perusti Suomesta muuttanut

pappi Heikki Ahonen. Tätä ennen Suomi-koulu oli järjestänyt yhdessä Tex-Finnien kanssa joulukirkko- ja kastetilaisuuksia ja kutsunut näihin vierailevia pappeja esimerkiksi New Yorkista ja Floridasta. Ahonen piti jumalanpalveluksia, kastetilaisuuksia, pyhäkoulua sekä esirippikoulua, mikä nähtiin tarpeelliseksi, sillä Dallasin kouluissa ei opeteta uskontoa. Ahonen myös piti Suomikoululaisessa Papin palstaa ja kirjoitti sille hyviä huomioita tšekäläisestä elämästä, koulumaailmasta ja lähiseutujen ihmeellisyyksistä. Myös papin vaimo Liisa Ahonen toimi aktiivisesti Suomi-koulun ja seurakunnan hyväksi.

Suomi-koulun oppitunneilla toimintatavat ja opetusmenetelmät valitaan lasten iän ja taitojen sekä ohjaajien mieltymysten ja erityistaitojen mukaan. Musiikki, liikunta, leikit ja askartelu ovat tuntien tärkeitä elementtejä. Kouluikäiset lapset voivat opiskella myös keskeisimpiä kielenhuollon asioita, kuten yhteen ja erilleen kirjoittamista sekä alkukirjainasioita.

Oppitunneilla tutustutaan Suomen luontoon ja maantietoon ja seurataan vuodenaikojen vaihtelua. Myös suomalaista kalenteria seurataan tarkkaan ja sen avulla opetellaan tuntemaan ja arvostamaan suomalaisia perinteitä ja tapoja. Ystävän- ja äitienpäivänä askarellaan kortteja ja lahjoja ja pääsiäisenä maalataan munia ja tipuja. Aleksis Kiven päivänä voidaan keskittyä suomalaiseen kirjallisuuteen kertomusten ja keskustelujen kautta. Suomi-koululla on tärkeä rooli tarjota sitä perinnettä, jonka lapset kuin itsestään omaksuisivat suomalaisessa peruskoulussa. Suurimmat juhlapäivät kuten laskiainen, vappu, kevätjuhla ja joulujuhla juhlitaan koko koulun kesken. Kevät- ja joulujuhlissa ryhmät esittävät tunneilla harjoittelemiansa näytelmiä.

Tunnit usein jaetaan niin, että alkutunnista keskitytään kieliasioiden opetteluun ja välipalatauon jälkeen loppu-tunnista tehdään jotain rennompaa. Kouluikäisten ryhmissä voidaan pitää testejä lähtötason selvittämiseksi ja antaa sitten oppilaille erilaisia tehtäviä. Oppilailla voi olla kansiot, joihin kerätään tunneilla saatu materiaali ja josta tunnin asioita voi kertailla kotonakin. Jotkut opettajat antavat myös kotitehtäviä.

Opetusryhmät kokoontuivat kaksi kertaa kuukaudessa kouluikäiset kahdeksi tunniksi kerrallaan ja 3-4-vuotiaiden ryhmät kumpikin tunniksi kerrallaan sekä nuorimmat noin puoleksi tunniksi kerrallaan. Suomi-koulun välipalakäytäntö oli tähän saakka ollut sellainen, että jokainen lapsi toi vuorollaan välipalan koko luokalle, mutta vuonna 1998 kaikki siirtyivät syömään yhteisen välipalan samaan paikkaan, millä välttyttiin Nokian tilojen liialta sotkemiselta.

Vuoden 1998 keväällä Suomi-koulussa oli 102 lasta ja seitsemän opetusryhmää. Vauvaryhmäläisten eli Palleroiden ryhmässä nautitaan yhdessäolosta muiden lasten ja vanhempien kanssa. Tuokioiden materiaalina olivat tutut alku- ja loppulaulut ja -lorut, askartelut, soittaminen ja vauvahieronta. Vauvojen leikkittämisen lomassa vanhemmat voivat vaihtaa mielipiteitä, neuvoja ja kuulumisia elämästä Dallasissa.

Ompu-ryhmän eli 1-2-vuotiaiden teemana oli "Metsäretki" ja lapset opettelivat suomalaisessa metsässä tapaamiensa eläinten kanssa lauluja, loruja ja leikkejä. Myös Ompu-ryhmässä toiminta tapahtuu pääasiassa vanhempien ohjauksen avulla. Laululeikkien avulla tuetaan lasten puhumaan oppimista, sanavaraston monipuolistumista ja oman kehon hallintaa. Lasten keskinäisiä vuorovaikutustaitoja voi harjoitella esimerkiksi vapaita leikkilanteita järjestämällä.

Pelle-ryhmässä eli 2-3-vuotiaissa leikkien tarkoituksena on tukea lapsen itsenäistä toimintaa, keskittymiskykyä, itsensä ilmaisemista, ryhmätyöskentelyä sekä kykyä nauttia liikunnasta ja musiikista. Ompujen ollessa metsäretkellä Pellet kävivät sirkuksessa ja tutustuivat sirkuksen eläimiin.

Keväällä 3- ja 4-vuotiaat Pupula ja Rölli olivat omissa ryhmissään. *Pupulan väki on leikkinyt talvisella maatilalla. Olemme tehneet lumiukkoja, tanssineet lumihutaleiden seassa ja laskeneet pulkalla mäkeä. Olemme laulaneet sekä lorulleet talvesta ja lumesta.* Kädentaitoja harjoitettiin painamalla äitienpäiväkortit, maalaamalla äideille lahjaksi rintaneulat sekä istuttamalla rairuoho. Rölli tutustuivat koulumaailmaan helppojen esikoulutehtävien avulla.

Eskari-ryhmässä eli 5-7-vuotiaiden esikouluikäisten kanssa on tavoitteena pohjustaa luku- ja kirjoitustaitoa. Lapsilla oli kansiot, joihin kerättiin tunnilla läpikäytyt asiat ja oppilaiden tehtävät sekä opettajan antamat tarrat. 7-12-vuotiaiden ryhmässä oli keväällä oppilasta. Nuoremmat paneutuvat suomen kielen lukemisen ja kirjoittamisen harjoitteluun Aapisen ja äidinkielen tehtäväkirjan avulla. Isommat saivat jo kokeilla esimerkiksi saneluja, ristisanatehtäviä ja sananmuodostusleikkijä.

Helena Tiaisen ja Paula Kolvangin ryhmä 5-6-vuotiaat vuodelta 1997

Pupula vuodelta 1998

Vuonna 1997 Suomi-koululla aloitettiin oma "ummikkoryhmä" lapsille, jotka yleensä ovat syntyneet USA:ssa, joiden toinen vanhempi on amerikkalainen ja joille suomi on siten toinen tai vieras kieli. Vuonna 1998 ryhmän nimi oli Aliens ja siinä oli kahdeksan 7-18-vuotiaasta oppilasta. He opettelivat suomen kielen kielioppia ja sanastoa esimerkiksi sarjakuvahahmoilla, tervehdyksillä sekä mieluisten ja epämieluisten asioiden nimillä. Opetuksen painotus on puhekielessä ja arkisissa kanssakäymistilanteissa. Opetuskielenä pyritään pitämään suomea, mutta englanti toimii vahvana tukikielenä. Syksyllä aloitti myös vastaava 5-7-vuotiaiden ryhmä eli Pikku Aliens. Heillä opetushetkien teemana oli lomamatka Suomeen.

Syyskuussa pidettiin Kanadan Porcupinessä Suomi-koulujen opettajien koulutuspäivät, joille Suomi-koulusta osallistui seitsemän henkilöä. Koulun hallintoa edustivat johtokunnan puheenjohtaja Mervi Moy ja kirjastonhoitaja Helena Tiainen. Syyslukukaudella Suomi-koululla järjestettiin joulujuhla, jossa lapset esittivät ohjelmaa luokittain ja suomalainen joulupukki jakoi joulupussit. Joulujuhlan yhteydessä järjestettiin arpajaiset ja myyjäiset rahojen keräämiseksi.

Vuosi 1999

Vuonna 1999 Suomi-koulu joutui muuttamaan Nokialta, koska Nokia kasvoi nopeasti ja tarvitsi koulun käyttämät tilat itselleen. Suomi-koulu onnistui kuitenkin saamaan todella hienot tilat North Lake Collegelta Irvingissä, mutta joutui myös maksamaan niistä vuokraa. Nokia järjesti työntekijöidensä puolisoille englannin kielen kursseja North Lake Collegessa, ja koulu sai tätä kautta tietoa suomalaisesta kulttuurista ja halusi tarjota tilat Suomi-koululle. Suomi-koulua saatiin pitää ihan oikeissa luokahuoneissa, kirjastolle oli tilaa ja Suomi-koulu sai myös käyttää konserttisaleja. Kunnan tiloille olikin tarvetta, sillä vuonna 1999 Pohjois-Teksasin Suomi-koulu oli oppilasmäärältään maailman suurin Suomi-koulu.

Suomi-koululaiset North Lake Collegella

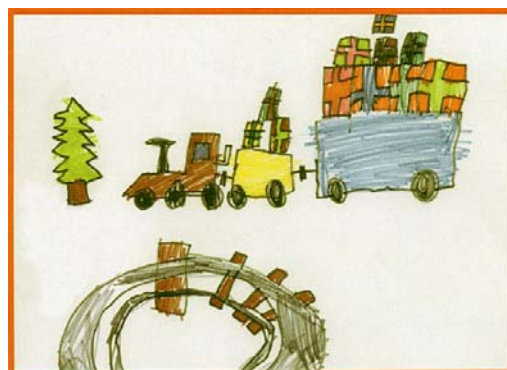
Keväällä Suomi-koululla juhlittiin laskiaista ja tarjolla oli hernekeittoa, pannukakkua ja laskiaispullaa. Laskiaisherkkuja oli myös myynnissä. Maaliskuussa Suomi-koululla oli vieraana monipuolinen musiikkimies Matti Korva, joka laulatti, soitatti ja leikkitti lapsia useilla eri soittimilla.

Vappurieha pidettiin toukokuussa Arlingtonin kauniissa River Legacy Parkissa, missä oli leikkikenttä ja kaunis puistoalue puineen, polkuineen ja ruohikkokenttineen. Lapset iloitsivat ilmapalloista, ulkoleikeistä ja -peleistä, sekä perinteisistä suomalaisista vappuherkuista. Puistossa oli mahdollisuus myös omien piknikeväiden valmistukseen hiiligrilleillä.

Lukukauden loppuksi järjestettiin yhdistetty äitienpäivä- ja päättäjäisjuhla. Juhlan ohjelmassa oli lasten esityksiä, pastori Heikki Ahosen puhe äideille sekä isien kuoro. Heikki Ahonen oli kevään aikana suunnitellut Suomi-koululle logon, joka painettiin koulun mukeihin ja t-paitoihin. Ahonen teki koululle myös omat verkkosivut, joilta jäsenet ja uudet tulokkaat saavat kätevästi tietoa Suomi-koulusta.

Pohjois-Teksasin Suomi-koulusta on muutaman kerran ollut edustajia Helsingissä Suomi-koulujen maailmankonferenssissa, jonne saapuu Suomi-koulujen opettajia ympäri maailmaa. Vuonna 1999 sinne osallistui kaksi Suomi-koulun ohjaajaa, ja elokuisen koulutusviikon teemana oli opetussuunnitelma sekä opetuksen arviointi ja kirjallisuuden lukemisen tärkeys. Konferenssien päätarkoitus on antaa opettajille uusia virikkeitä ja taitoja opetukseen, esitellä uutta opetusmateriaalia sekä lisätä koulujen välisiä yhteyksiä.

Syksyllä suomikoululaiset kävivät retkellä Fort Worthin Science and History- tiedemuseossa. Kaksi Suomi-koulun oppilasta palkittiin Irvingin kaupungin järjestämässä joulukorttikilpailussa. Joulukorteista parhaat pistettiin painoon Suomi-koululla.

Lasten piirtämiä joulukortteja vuodelta 2000

Vuonna 1999 paikallinen verotoimisto IRS myönsi Suomi-koululle verovapaan aseman, minkä ansiosta Suomi-koululle annettavat lahjoitukset voi vähentää verotuksessa, ja Suomi-koulu voi ostaa koulutarvikkeita verovapaasti. Verovapaa asema tarkoittaa myös sitä, että Suomi-koulun täytyy hankkia kolmasosa tuloistaan itse. Vuonna 2000 pitkän väännön ja Sinikka Dickersonin uutteran työn jälkeen Suomi-koulu hyväksyttiin yleishyödylliseksi voittoa tuottamattomaksi vapaaehtoisjärjestöksi, minkä jälkeen Suomi-koulu on saanut aikaisempaa helpommin avustuksia toimintaansa varten.

Suomikoululainen -lehdessä on ollut vuosien varrella kirjoituksia vapaaehtoistyöstä, suomalaisuudesta ja yleisesti elämästä Dallasissa sekä uusien tulokkaiden esittelyjä ja Suomeen palaajien hyvästelyjä. Ohjaajat ovat kertoneet lehdessä ryhmiensä kuulumisia. Vanhempia on myös monesti hätyytelty huomaamaan, miten nopeasti lapset omaksuvat englannin ja alkavat käyttää sitä leikeissäänkin. Varsinkin jos vanhemmat eivät kotona aktiivisesti harjoituta lasten suomen kielen taitoa, heikentyy heidän äidinkielen taitonsa olennaisesti ja lapsilla voi Suomeen palatessa olla ongelmia koulussa.

Maaliskuun Suomikoululaisessa johtokunnan puheenjohtajana toiminut Irma Nortes kirjoitti:

"Muutama päivä sitten seurasin lapsieni leikkimistä ja huomasin heidän leikkivän englanniksi. Asia herätti mielessäni ristiriitaisia mietteitä: toisaalta tuntui hienolta, että lapset olivat oppineet niin hyvin englantia ja toisaalta olin huolissani heidän suomen kielen säilymisestään. Lapset omaksuvat vieraan kielen uskomattoman nopeasti, jos he ovat päivittäin useamman tunnin vieraassa kieliympäristössä. Suomi-koulu toimii hyvänä tukena suomen kielen säilyttämisessä ja lukemaan opettelussa, mutta koska kokoonnumme niin harvoin, suomen kielen harrastusta tarvitaan myös kotona. lapsille kannattaa myös lukea suomenkielisiä kirjoja mahdollisimman paljon."

Vuosi 2000

Helmikuun lopussa Suomi-koululla järjestettiin avoimien ovien päivä, jolloin vierailla oli mahdollisuus tutustua Suomi-koulun opettajiin, oppilaisiin ja siihen, mitä Suomi-koulun luokissa, kirjastossa ja kahvigalleriassa North Lake Collegella tapahtuu. Keväällä pidettiin myös kirpputori. Kirpputorit ovat hyödyllisiä Dallasissa pari vuotta viipyville suomalaisperheille, koska niiltä tulokasperheet voivat löytää paljon hyödyllisiä tavaroita, ja poislähtevät perheet pääsevät kätevästi eroon ylimääräisistä tavaroista.

Grapevinen Little Bear Creek puistossa pidettiin maaliskuun alussa urheilupäivä, jonka ohjelmassa oli niin paljon erilaisia kilpailuja ja leikkejä, ettei kaikkea edes ehditty kokeilla. Aikuiset ja lapset kisailivat muun muassa jalkapallossa, pesäpallossa, saappaanheitossa, hernepussinheitossa, polttopallossa sekä köydenvedossa. Lapsille jaettiin hauskoja palkintoja. Keväällä pidettiin myös koulun yhteydessä lettupäivä ja jäätelöpäivä.

Vappua juhliittiin Arlingtonin River Legacy-puistossa. Lapsille riitti riemua taikurissa, ilmapallotaiteilijassa, kahdessa ponissa sekä pomppulinnassa. Lisäksi oli leikkejä ja kilpailuja koko perheelle, ja vappuhenkinen lounas eli nakkeja, perunasalaattia, munkkeja ja simaa.

Vappulounaalla River Legacy -puistossa

Vuonna 2000 opetusryhmiä oli yhteensä yhdeksän ja oppilaita keväällä 129 ja syksyllä 95. Keväällä Palleroryhmällä ei ollut ohjaajaa. Ompu ja Pellet tutustuivat taas metsäneläimiin. Pupulan oppilaat seikkailivat viidakoneläinten parissa ja askartelivat ystävänpäiväkortin, äitienpäiväkortin sekä pääsiäiskoristeiden erilaisilla materiaaleilla ja tekniikoilla. Eskari-ryhmä askarteli Aliens 2 -ryhmän kanssa tuuliviirin, eläinnaamarin, sorminuket, äitienpäiväkortin ja pääsiäisenä ryhmät istuttivat rairuohoa. Tuntien aluksi luettiin aina vuodenaikaan liittyvä suomalainen satu. Keskenään Eskarit tekivät esikoulutehtäviä ja harjoittelivat kevätkuuhlaa varten.

Ekaluokan eli 6-8-vuotiaiden lukutaitoisten ryhmässä opeteltiin kielioppia ja rohkaistiin itseilmaisua rooli- ja ilmaisuharjoitusten sekä nukketeatteriesitysten avulla. Lisäksi lapset valmistivat äitienpäiväkortit ja kankaanpainantaliinat. Tokaluokan 7-9-vuotiaat opettelivat suomen kieltä käymällä läpi kielioppia sekä runoilemalla ja tutustumalla Kalevalaan. Isoilla koululaisilla eli 10-12-vuotiailla opetuksen teemana oli biologiasta eläinten talveen sopeutuminen ja vuodenaajat, maantiedon käsitteistö sekä äidinkielestä esimerkiksi sanakirjan käyttö. Edellisenä vuonna 9-12-vuotiaat olivat olleet kirjeenvaihdossa Tukholman Lilla Akademien suomen kielen ryhmän kanssa. Kirjeissä lapset tutustuivat toisiinsa, harrastuksiinsa, idoleihinsa, lomaviettotapoihinsa ja kertoivat toisilleen myös paikallisista ajankohtaisista tapahtumista.

Aliens 1-ryhmäläiset eli vanhemmat "ummikot" opettelivat suomen peruskielioppia ja käsittelivät muun muassa säätä ja vuodenaikoja. Mukava tapa opetella samalla Suomen karttaa sekä perheeseen liittyvää sanastoa oli, että lapset toivat tunnille valokuvia Suomessa asuvista sukulaisistaan, ja esittelivät heidät ja heidän asuinpaikkansa kartalla. Aliens 2-ryhmä vietti puolet tunneistaan Eskarilaisten kanssa, mikä oli hyvää harjoitusta lasten suomen kielen taidolle. Omassa luokassaan ryhmä teki esikoulutehtäviä, leikki, lauloi ja luki satuja.

Syksyllä Suomi-koulun kirjastossa otettiin käyttöön kirjastokortit. Nokia oli keväällä myöntänyt kirjastolle avustuksen, jolla kesämatkalaiset toivat Suomesta tuliaisina paljon uusia kirjoja, videokasetteja ja CD-romppuja. Kirjaston kokoelmat kasvoivat taas myös Suomi-seuran ja yksityisten lahjoituksilla.

Asta Leppänen pitää Aliens 2- ja Eskari-ryhmille satuhetkeä

Ekaluokkalaiset kevätkuuhlassa

Vihkot jäivät historiaan vuonna 2002, kun kirjastolla alettiin käyttää viivakoodisysteemiä ja kirjasto-ohjelmaa. Kirjastokortteja annettiin niillekin perheille, jotka eivät muuten olleet Suomi-koulun toiminnassa mukana.

Syksyn ohjelmaan kuului urheilupäivä sekä Risto Järvenpää, joka piti marraskuussa Suomi-koulun ohjaajille koulutustilaisuuden ja lapsille konsertin North Lake Collegen Performance Hallissa.

Urheilupäivänä kisattiin köydenvedossa

Joulukuun puolivälissä pidettiin joulujuhla, missä oli tarjolla joulupuuroa, luumukiisseliä sekä torttuja ja pipareita kahvin kanssa. Joulupukki lahjasäkkeineen vieraili tilaisuudessa, myyjäisissä myytiin jouluherkkuja, huutokauppaa käytiin ja arpajaisissa arvottiin palkintoja, joita oli saatu suomalaisilta ja amerikkalaisilta firmoilta sekä yksityisiltä henkilöiltä. Pääpalkintona oli Finnairin edestakainen matka Suomeen. Joulujuhlassa muistettiin myös Tom Mortonia, joka oli ystävällisesti auttanut Suomi-koulua North Lake Collegella jo monen vuoden ajan.

Vuosi 2001

Kevätlukukaudella Suomi-koululla pidettiin perinteisesti kirpputori, avoimien ovien päivä sekä päättäjäisjuhla. Maaliskuussa suomikoululaiset tekivät yhteisen retken Fort Worthin tiedemuseoon, jossa oli erikoisnäyttelynä lapsille suunniteltu salapoliisityötä käsittelevä näyttely. Huhtikuun lopussa vietettiin vappujuhlaa Arlingtonin River Legacy-puistossa. Lapset iloitsivat poniratsastuksesta, pomppulinnoista ja petting zoon monenlaisista eläimistä. Lapset saivat syöttää ja silittää muun muassa kanoja, ankoja, hanhia, pupuja, vuohia, lampaita ja pikkupossuja, ja ihailla myös kahta preeriakoira. Lisähauskutuksena vappujuhlassa oli kaksi klovnia, Popsicle ja Fudge, jotka tekivät lapsille kasvo-maalauksia, ilmapalloeläimiä ja muita temppuja. Syötäväksi oli tarjolla hot doggeja, perunasalaattia, munkkeja, simaa ja kahvia.

Pomppulinna oli lasten suosiossa vappujuhlissa River Legacy-puistossa

Isätkin nauttivat vapunvietosta kesäisessä puistossa

Päättäjäisjuhlassa North Lake Collegen kahvilassa vapaaehtoisia muistettiin ruusuilla

Urheilupäivä pidettiin 15. lokakuuta myös River Legacy-puistossa. Ohjelmassa oli jalkapalloa, juoksukilpailu lapsille sekä köydenveto- ja saappaanheittokilpailut. Uusia piristäviä lajeja olivat perhesuunnistus sekä eukonkanto vanhemmille. North Lake Collegella pidettiin hyväntekeväisyyskierrätys, jossa monet vaatteet, kengät, lelut ja asusteet vaihtoivat omistajaa Suomi-koulun ja suomalaisen seurakunnan pyhäkoulutoiminnan hyväksi. Järjestäjänä oli Dallasissa toimiva Suomalaisten Naisten Yhdistys eli SNY, joka perustettiin vuonna 1998 tarjoamaan naisille mielekästä toimintaa ja mahdollisuutta tutustua paikallisiin tapoihin ja kulttuuriin.

Suomi-koulu oli kutsunut 10-vuotisjuhlavuotensa kunniaksi Mikko Alatalon esiintymään joulukuussa Grapevinen Palace teatteriin. San Antoniosta tulleen kitarataituri Jartse Tuomisen kanssa Alatalo soitti yli 200-päiselle kuulijajoukko suomalaisia kansanlauluja ja iskelmiä. Lastenlauluja olisi voinut olla ohjelmistossa enemmänkin. Juhla alkoi johtokunnan puheenjohtaja Sinikka Dickersonin tervehdyspuheella, jonka jälkeen

hänelle ojennettiin kunniakirja ja kukka-asetelma 10-vuotisesta panoksesta Suomi-koulun hyväksi. Konsertin tulot suunnattiin Suomi-koulun toiminnan edistämiseen.

Lasten piirtämät joulukortit olivat olleet suosittuja sekä Dallasissa että Suomessa, joten niitä painettiin taas myytäväksi Suomi-koululla. Lukukauden lopussa Suomi-koulu järjesti pikkujoulut. Ensin lapset saivat luokissa pienet joululahjat, ja sen jälkeen tarjoiltiin suomalaista jouluruokaa. Joulumyyjäisissä myytiin suomalaisia leivonnaisia ja joululaatikoita.

Vuonna 2001 paikallisten firmojen tuki oli vähentynyt ja Suomi-koulu joutui entistä enemmän panostamaan kaikenlaiseen varojenkeräämiseen. Kokonaisuudessaan Suomi-koulun budjetti on vuosien varrella kasvanut roimasti. Toimintaa rahoitetaan Suomen Opetushallituksen, Suomi-Seuran, Suomi-Amerikka Yhdistysten Liiton Dallasin jaoston ja SNY:n tuella, kotimaisten yritysten ja yksityisten lahjoituksilla sekä omilla varainhankitampauksilla, kuten vuodesta 1999 toimineella suomalaisia tuotteita myyvällä Suomi-puodilla. Nokia on avustanut Suomi-koulua esimerkiksi luovuttamalla tilojaan koulun käyttöön, antamalla koululle tietokoneita ja ajoittain raha-avustuksia sekä tukemalla konsertteja.

Vuosi 2002

Suomi-koulun pitkäaikainen vapaaehtoinen ja ohjaaja Asta Leppänen kirjoitti Suomi-USA -lehteen vuonna 2002 seuraavasti:

Koulu on ollut onnekaassa asemassa, koska korkeasti koulutetut, miehensä komennuksen vuoksi Dallasiin muuttaneet nuoret naiset ovat olleet halukkaista ylläpitämään ammattitaitoaan ja samalla nauttimaan kodin ulkopuolisesta järkevästä tekemisestä. Ohjaajaksi pääsemiseksi ei varsinaisesti ole tutkintovaatimuksia, pelkkä innostus lasten parissa toimimiseen riittää. Muutama opettajan ammatista haaveileva au pairkin on toiminut ohjaajana. Työrupeama on tuonut lisäpotkua monen naisen uralle, sillä kotiinvietävänä heillä on ollut monta uutta kokemusta ja arvokas työtodistus.

Pienten lasten ryhmissä tuttuun tapaan leikittiin ja tutustuttiin värien maailmaan ja luontoon ja sen eläimiin. Aliens-ryhmän nimi oli vaihtunut Tex-lapsiksi vuonna 2001. Ryhmässä oli nyt myös lapsia, joiden molemmat vanhemmat olivat suomalaisia, joiden ulkomaankomennus oli venähtänyt aiotusta parista vuodesta paljon pidemmäksi, ja lasten suomen kielen taito oli päässyt huononemaan. Isompien oppilaiden ryhmissä opiskeltiin kielioppia ja matematiikkaa sekä askarreltiin esimerkiksi pääsiäiskoristeita ja äitienpäiväkortteja. Ekaluokkalaisten parissa erityisen suosittuja tehtäviä olivat sanasokkelot ja sanaristikot. Tokaluokka keskittyi kirjallisen ja suullisen ulosannin kehittämiseen ja piti tunnilla myös levyraadin. Isot koululaiset tekivät kevään aikana valmiiksi syksyllä aloittamansa lehden.

Keväällä Suomi-koululla pidettiin kierrätystapahtuma ja avoimien ovien päivä. Suomi-koulu julkaisi myös oman keittokirjan, jonka tuotto meni koulun toiminnan edistämiseksi. Asta Leppänen kuvaili vapun viettoa Arlingtonin River Legacy-puistossa toukokuun Finlandia-lehdessä seuraavasti:

Lapsille iltapäivän iloksi oli paikalle järjestetty suuri liukumäellinen pomppulinna, mihin oli jatkuvasti metrien jono. Kasvomaalaus veti myös lapsia magneetin lailla puoleensa ja iltapäivästä ihmisvilinässä nähtiin riemunkirjavia poskia ja olkapäitä. Koulun vapaaehtoistenkin kasvoja koristivat pienet siniristiliput. Poniratsastus ja pieni kotieläinpiha laamoineen ja kanoineen oli myös entisvuosien tapaan lasten suosikki. Teksasin sää ei pettänyt tänäkään vuonna. Suosittu puisto suorastaan kylpi auringonpaisteessa. Pienemmille lapsille oli varattu Shetlannin poni ja suuremmille täysikokoinen. Kilpailuissa menestyneille annettiin palkintona pieniä lahjakoreja Suomi-puodista. Vapaaehtoisjoukko oli taas saanut aikaiseksi kymmeniä litroja simaa ja monta kulhollista herkullista suomalaista perunasalaattia.

Ponin kyydissä

Suomi-puodin tuotteita myytävänä vappujuhlassa

Suomalaisten Naisten Yhdistys järjesti syyskuussa tilaisuuden, jossa Marjut Nieminen kertoi yhdysvaltalaisien kanssa viestimisestä. Niemisen oma yritys koulutti ulkomaille lähetettäviä työntekijöitä kommunikoimaan vieraassa kulttuurissa samoin kuin Suomessa asuvia ulkomaalaisia ymmärtämään suomalaista kulttuuria. Nieminen puhui muun muassa siitä, mistä on suositeltavaa, mistä kiellettyä puhua ja miten pelkkä "hi" ei riitä tuttuun törmätessä vaan tietty vuoropuhelu on aika käytävä läpi. SNY järjesti lokakuussa myös teatterivierailun. Toivo "Topi" Mikkola esitti monologina Rosa Liksomien tekstejä North Lake Collegella. Mikkola oli parhaillaan 10-vuotisjuhlakiertueellaan "Mie alahan tekemhän syntiä – ja mie meinaan tehdä paljon".

Suomikoululaisessa oltiin taas huolissaan lasten suomen kielen taidosta. Kolmasluokkalaista ohjannut Pia Sjöberg kirjoitti:

Tiedän, että on aika paljon vaadittu sekä lapsilta että vanhemmilta, että hyvää suomen kielen taitoa yritettäisiin pitää yllä. Amerikkalainen koulujärjestelmä

imee "mehut"; on pitkät päivät, paljon läksyjä ja varsinkin alussa vanhempien pitää tukea lapsia englannin kielen oppimisessa. Jospa kuitenkin löytyisi se kultainen keskitie, joka auttaisi pärjäämään hyvin täällä ja sitten taas kotisuomessa.

Kultainen keskitie ei tässä tapauksessa tarkoita kuitenkaan kielten sekoittamista keskenään. Huomaan sen jo itsestänikin miten kaiversin "pampkinssia", ostamme "ziisiä", menemme "puulille", tai "moolille" ja ostamme "stämppejä" jne. Meistä aikuisista tämä on ihan hauskaakin ja kuulostaa harmittomalta, mutta entäs lapset. Tässä ollaan jo matkalla siihen, että suomenkieliset sanat alkavat unohtua pikkuhiljaa varsinkin pieniltä lapsilta, joiden suomenkieli ei ole ehtinyt vakiintua.

Marraskuun 16. päivä Risto Järvenpää opetti Suomi-koulun ohjaajia soveltamaan musiikin ja rytmisoittimien käyttöä opetuksen apuvälineenä. Ohjaajat joutuivat tanssimaan, laulamaan ja tekemään omia sanoituksia. Järvenpää piti myös konsertin, jota oli kuuntelemassa liki 200 ihmistä. Lapset leikkivät suuren leikkivarjon alla musiikin tahdissa. Järvenpää oli vierailulla jo kolmatta kertaa ja piti jälleen korkeatasoisen koulutuksen ja mukaansatempaavan konsertin.

Leikkivarjo riemastutti lapsia Risto Järvenpään konsertissa

Suomi-koulun joulujuhla pidettiin North Lake Collegen kahviossa. Joulupuuro maistui hedelmäsopan kanssa, joulupukki ilostutti vierailullaan ja lapset esittivät jouluohjelmaa. Tilaisuudessa pidettiin myös arpajaiset ja huutokauppa, mutta joulumyyjäiset järjesti tänä vuonna SNY seurakunnan Kauneimmat joululaulut -tilaisuuden

yhteydessä. Tarjolla oli laatikkoruokia, torttuja ja pullaa, karjalanpiirakoita rosolia ja tuotto meni seurakunnan ja Suomi-koulun hyväksi.

Vuosi 2003

Suomi-koulu oli saanut käyttää North Lake Collegen hienoja tiloja neljä vuotta, mutta keväällä college ilmoitti, että sen täytyy korottaa vuokraa, eikä Suomi-koulu pystynyt enää maksamaan sitä. Suomi-koululla mietittiin kuumeisesti missä toimintaa pystyttäisiin jatkamaan. Mistään ei tuntunut löytyvän paikkaa Suomi-koululle, joka tarvitsi opetustilat noin 140 oppilaalle sekä lisäksi varasto- ja keittiötiloja. Suomikoululaiset pohtivat koulun pitämistä ihmisten kodeissa tai sään salliessa ulkona, ja myös ihan oman Suomi-talon rakentamisesta puhuttiin, mutta se osoittautui mahdottomaksi.

Paikallisten muusikoiden kanssa soittlemassa Jartse Tuominen

Helena Tiainen ja Jartse Tuominen

Suomi-koulun toimintaa monella tavoin tukenut Walfrid Huuskonen Oklahomasta, johtokunnan puheenjohtaja Sinikka Dickerson sekä kirjastonhoitaja Leila Jäämuru nakkeja grillaamassa

Suomi-koululaiset juhlivat vappua toukokuussa Eulesin Bear Creek- puistossa. Perinteisen ohjelman lisäksi Jartse Tuominen San Antoniosta viihdytti vapunjuhlijoita kitaransoitollaan sekä Merja Soria laulullaan. Myös iso joukko Tex-Finnien jäseniä saapui maistelemaan suomalaisherkkuja ja nauttimaan rentouttavasta iltapäivästä. Vapaaehtoiset olivat taas valmistaneet munkkeja ja perunasalaattia yömyöhään.

Kevään viimeisellä koulukerralla lapset kokoontuivat aluksi luokkiin saamaan todistukset, ja kokivat hauskan yllätyksen Dallas Starsien suomalaispelaajien Jere Lehtisen ja Niko Kapasen tullessa luokkiin jakamaan nimikirjoituksia. Äitienpäivä-keväťjuhlan ohjelmassa oli lasten lauluja, runon lausuntaa sekä isien kuoro, joka lauloi "Niin minä neitonen" ja antoi äideille ruusut. Kaikki lauloivat yhdessä Suvivirren ja lopuksi juotiin kahvit ja syötiin äitienpäiväkakkua. Tilaisuudessa vieraili alueen päälehdhen, Dallas Morning Newsien valokuvaaja, joka oli kaksi viikkoa aiemmin käynyt Suomi-koululla tekemässä jutun "*Finns seeking home for Irving language school*". Toimittaja kävi eri luokkahuoneissa tutustumassa toimintaan:

Back in the class room, children gathered with their parents and sang songs, including "Nallet tallustaa", about a heavy bear that fished, picked berries and mushrooms and then went to sleep".

Isien kuoro laulamassa "Niin minä neitonen" North Lake Collegella

Jännitys tiloista jatkui loppukesään asti. Lopulta tilat luvattiin Walnut Hill Lutheran kirkolta, jolla Suomi-koulua oli pidetty vuosina 1992–1998. Bill Erickson tuli taas Suomi-koulun taakse tässä asiassa. Koulun kirjasto ei saanut tiloja kirkolta, mutta sille oli jo järjestynyt tilat Nokian toimistorakennuksesta Irvingissä. Kirjastoa alettiin pitää auki keskiviikkoisin. Finlandia Weekly kirjoitti 8. lokakuuta:

"We are really pleased and relieved", the President of the school, Sinikka Dickerson cheers and continues: "After years at North Lake College this new school space is smaller, but once we're used to the new facilities I'm sure we are fine. We are excited to have a place to reassemble".

Suomalaisen seurakunnan pappi Heikki Ahonen perheineen muutti vuonna 2003 Suomeen ja uudeksi papiksi tuli Päivö Tarjamo, joka myös kirjoitti Papin palstaa Suomikoululaiseen. Myös Asta Leppänen alkoi pitää palstaa Suomikoululaisessa. Hän kirjoitti lehteen teräviä huomioita yhteiskunnasta ja pohdiskeli asioita miehensä rakkaista tohveleista kieli- ja suomalaisuuskysymyksiin.

Koko perheen syysriehassa Rejoice Lutheran -kirkolla oli ohjelmassa muun muassa kasvomaalausta, askartelua ja hodgepodge syöntiä. Suomi-koulu järjesti Nukketeatteri Akseli Klonkin Oulusta vierailulle marraskuun puolivälissä. Nukketeatteri esiintyi sekä suomen että englannin kielellä, ja lapset nauttivat esityksistä kovasti.

Akseli Klonkin nukketeatterissa esiintyvät oikeat ihmiset

Suomi-Amerikka Yhdistysten Liiton Dallasin jaosto järjesti paikallisille suomalaisille itsenäisyyspäiväjuhlan joulukuun alussa. Juhlan teema oli Suomen historian eri vuosikymmenet. Suomikoululaiset tekivät piirustuksia ja maalauksia eri vuosikymmenistä näytteille gaalailtaan. Joulukuussa Suomalaisten Naisten Yhdistys järjesti jälleen jouluruokamyjät Suomi-koulun sekä suomalaisen luterilaisen kirkon toiminnan edistämiseksi.

Suomi-koulun joulujuhlassa nähtiin esimerkiksi ohjaajien Lucian kulkue...

...ja Tex-lasten joulukuvaelma

Vuoden 2003 luokkakuvauksen satoa: Pupula

Röllit

Vuosi 2004

Suomi-koululla pidettiin Kalevalanpäivänä 28. helmikuuta kirjanvaihtopäivä. Perheet toivat koululle itselleen tarpeettomiksi käyneitä kirjoja ja saivat vastineeksi lappuja, joilla saivat valita uusia mieleisiä kirjoja. Vappujuhla jouduttiin tänä vuonna peruttamaan sateen takia. Koulun lehteä Suomikoululaista ei helmikuusta lähtien enää jaettu paperisena vaan se

lähetettiin sähköpostitse. Toukokuussa pidettiin äitienpäiväkonsertti Rejoice Lutheran –kirkolla.

Asta Leppänen kuvaili Suomi-koulun kevätjuhlaa toukokuun Suomi-koululaisessa seuraavasti:

"Oppilaat kokoontuivat ensin omiin luokkiinsa todistusten jakoon. Suvivirren jälkeen koulun kaikki luokat esittivät omat kevätjuhlaesityksensä. Ohjelma alkoi Tex-lasten Kevätlaululla, jota seurasi Palleroiden laululeikki. Omppujen ja Pellejen "Apinaorkesteri" säesti tutun suomalaissävelmän tahtiin ja isoimmat koulun oppilaat esiintyivät aurinkoisissa merkeissä. Pupula esitti numerolaulun. Eskarilaiset popsivat porkkanaa ja esittivät Leipuri Hiivan. Eka- ja tokaluokkalaiset olivat onnistuneet harjoittelemaan Lumikki ja seitsemän kääpiötä-näytelmän." Miehet esittivät vanhan kansansävelmän "Sä kasvoit neito kaunoinen" ja jakoivat ruusut vaimoilleen. Johtokunta muisti vakituksia vapaaehtoistyöntekijöitä Kalevala-koruilla.

Isot koululaiset

Tex-lapset

Eskareiden kevätjuhlaesitys Leipuri Hiiva

Syksyn urheilupäivää vietettiin Arlingtonin River Legacy-puistossa aurinkoisissa merkeissä. Lapset heittivät saappaita, vetivät köyttä, kävelivät puujaloilla ja kirmasivat vihreällä nurmella. Lisäksi ohjaajat järjestivät omille luokilleen erilaisia kilpailuja.

Syksyn teemana Suomi-koulussa oli lukeminen. Omput ja Pellet seikkailivat metsässä laulun, leikin lorun ja satujumpan siivittämänä. Suomalaiseen syksyyn yritettiin myös saada tuntumaa keskellä Teksasin lämpöä. Isänpäivänä lapset leikkivät ja lauloivat erilaisista kulkuneuvoista ja askartelivat isille rattikortit. Musiikkihetkissä oli mukana paljon soittimia, kuten rytmikapulat, kulkuset, rummut ja triangeli. Pupulassa tutustuttiin säätilaan, vuodenaikoihin ja muihin ajanmääreisiin sekä väreihin. Siellä juteltiin myös liikenteessä liikkumisesta ja varovaisuudesta, halloweenistä, suomalaisista eläimistä ja talvesta.

Röllit tanssivat jokaisen tunnin alussa Mörri-Möykky tanssii peikkotanssin, joka oli heidän joulujuhlanumeronsa. Ryhmällä oli myös maskotti nimeltään Rölli Röppönen. Lapset tutustuivat kirjan ja erilaisten laulujen avulla Peikkometsään, peikkojen elämään ja eläinystäviin ja värittivät jokaiselle oman nimikkopeikon. Röllit opettelivat myös värejä ja muotoja esimerkiksi värittämällä eri muodoista piirrettyjä robotteja. Urheilupäivänä Pellet ja Röllit touhusivat yhdessä Arlingtonin puistossa. He opettelivat kehonosia "Pää, olka, polvet, varpaat" -laululla ja leikkivät polttopalloa ja naruhyppyä, sekä harjoittelivat tarkkuutta heittämällä hernenpusseja maalitauluun.

Eskarissa ehdittiin kevään aikana opetella lähes kaikki kirjaimet ja numerot ja tehtiin sormiharjoituksia, joilla sormia vetreytettiin kirjoittamiseen. Lapset opettelivat värejä ja käsitteitä, kuten "pari", "samanlainen", "erilainen". Eka/Tokaluokan 6-8-vuotiaat harjoittelivat lukutaitoa, lauloivat, näyttelivät keppinukeilla, leikkivät sekä pelasivat seurapelejä. Isot Koululaiset valitsivat kaikki kirjan luettavakseen. He opettelivat kertomuksen käsitteitä ja tutustuivat monenlaisiin teksteihin, kirjoittivat juttuja ja näyttelivät. Ryhmässä myös tehtiin parityönä postereita maantiedosta, biologiasta, historiasta sekä Suomeen liittyvistä asioista. Nuori mies Markus Impola oli ryhmässä apuohjaajana ja innosti lapsia touhuilmemaan.

Pienet Tex-lapset harjoittelivat numeroita ja eläinten nimiä huopataulun, laulujen ja eläinhahmojen avulla. Lapset saivat myös tutustua Muumiperheeseen. Ryhmässä puhuttiin joulusta ja joulun traditioista käyttäen apuna Mauri Kunnaksen Joulupukki -kirjaa. Isänpäivänä ryhmä askarteli isille hauskat kravattit. Isot Tex-lapset kertasivat tervehdyksiä, jouluun ja kotiin liittyvää sanastoa, viikonpäiviä ja lukusanoja ja keskittyivät myös sanaselitykseen ja kuullunymmärtämiseen.

Vuonna 2004 seurakunta järjesti Halloween -lounaan, jolla tarjoiltiin monsterin varpaita, nakkisormia ja munahiiriä. Marraskuisessa Mukulamessussa saatiin lapsetkin innostumaan jumalanpalveluksesta. Messussa nähtiin lasten soitin- ja laulukulkue, laulettiin uskonnollisia lastenlauluja ja kuunneltiin rippikoululaisten avustama papin saarna. Messun puolivälissä lapset saivat kävellä ympäri kirkkoa ja vieraila rukousmajoissa tutustumassa esimerkiksi erilaisiin soittimiin ja luonnonääniin. Tapahtuma oli suosittu ja hauska kaikille osapuolille, ja paikalla oli yli toistasataa ihmistä.

Huhtikuun Suomikoululaisessa oli Harjun ja Raappanan perheiden kaihoisia muistoja elämästä Dallasissa:

"Nyt pois lähtiessä oikein huomaa, kuinka kullannarvoisia nämä tukirakenteet (kirkko, koulu, SNY) ovat ja toivoo, etteivät ne koskaan romahtaisi. Että olisi aktiivisia ihmisiä touhuissa mukana. Kuinka yksin me pienen maan edustajat olisimme täällä isossa maailmassa, ellemme puhaltaisi yhteen hiileen ja pitäisi yllä omia perinteitä ja omaa identiteettiä. Sitä paitsi yhdessä tekeminen on miljoona kertaa mukavampaa kuin yksinnyhjäminen."

Röllien joulujuhlaesitys Mörrimöykky tanssii

Isot koululaiset puhumassa jouluillasta

Suomi-koulun joulujuhlaa oli kokoontunut juhlimaan pitkälle toistasataa ihmistä. Vaikka sää ulkona oli kesäisen lämmin, toivat pöytiä koristavat kauniit joululiinat ja punaiset joulutähdet joulun tuntua saliin. Ohjaajien edustaja oli koordinoinut muiden ohjaajien kanssa jouluohjelmat jokaiselle ryhmälle. Mahtavat esitykset päättyivät pienten Tex-lasten esittämään riemukkaaseen laululeikkiin "Tonttujumppa", johon vanhemmatkin saatiin mukaan.

Vuosi 2005

Vuonna 2005 Suomi-koululla oli oppilaita yhteensä 110 ja heidät oli jaettu kymmeneen ryhmään. Pääsiäisenä Suomi-koululaiset metsästelivät puistossa pääsiäismunia ja huhtikuun lopussa pidettiin koulun tiloissa lastenkonsertti, jossa laulettiin, soitettiin ja leikittiin tunnettuja suomalaisia lastenlauluja All Old Stars -yhtyeen tahdissa. Konsertista pidettiin paljon ja se myös äänitettiin ja videoitiin.

All Old Stars -yhtye piti lapsille konsertin Suomi-koululla

Vappujuhlaa vietettiin Grapevinen Oak Grove -puistossa järven rannalla. Ohjaajat olivat järjestäneet omille luokilleen erilaisia suomalaisia perinnekilpailuja ja grilli oli lämpimänä. Lukukauden lopuksi järjestetyssä äitienpäivä- ja päättäjäisjuhlassa saatiin perinteisesti seurata lasten lauluja, näytelmiä sekä isien kuoron esitystä. Juhlissa muistettiin myös Suomi-koulun vapaaehtoisia.

Vapunviettoa Oak Grove -puistossa

Lapsia leikkimässä Suomi-koululla tuntien jälkeen

Syksyllä Suomi-koulu joutui vaihtamaan koulupäivänsä lauantaista sunnuntaiksi, ja hieman aikaistamaan tunteja, koska Walnut Hill Lutheran -kirkko tarvitsi tilat lauantaisin käyttöönsä.

Palleroryhmän ohjaaja Katja Kinnunen alkoi pitää kirjastolla keskiviikkoisin satutunteja pienimmille Suomi-koululaisille. Lapsia oli tunneilla 7–18. Satutunneilla lasten suomenkielen taitoa kehitetään loruilemalla, laulamalla ja lukemalla ja käymällä läpi suomalaisia juhlapyhiä.

Katja Kinnunen pitämässä satutuntia kirjastolla

Suomikoululaiset viettivät vuonna 2005 pitkää aikaa itsenäisyyspäiväjuhlaa teemalla Linnan juhlat. Koululle kokoontui pitkälle toistasataa juhluvierasta, jotka presidenttipari toivotti tervetulleiksi. Juhla aloitettiin tuomalla paikalle Suomen lippu, laulamalla Maamme-laulu sekä kohottamalla malja 88 -vuotiaalle Suomelle. Lapset pitivät esityksiä ja vanhempien kuoro lauloi kauniisti. Juhlapöydässä oli tarjolla Suomen lipuin koristeltuja voileipiä sekä Suomenlippu-kakku kahvin kera. Tytti Lauhava-Kääriäinen otti juhlan yhteydessä muotokuvia lapsista ja perheistä. Arpajaisissa arvottiin muun muassa Suomi-puodin tuotteita ja hiljaisessa huutokaupassa huutajilla oli mahdollisuus saada tavaraa kirjoista nimikirjoituksilla varustettuihin Dallas Starsin t-paitoihin ja mailaan.

Suomalaiset juhlatarjottavat

Suomalaisten itsenäisyyspäivän tunnelmaa Walnut Hill Lutheran-kirkolla

Yleisesti Pohjois-Teksasin Suomi-koulusta

Suomi-koulun yhteydessä on vuodesta 1999 toiminut suosituksi osoittautunut Suomi-puoti, jossa myydään muun muassa kahvia, Grapevinen leipomon tuoretta ruisleipää, suomalaisia makeisia ja suklaata, sinappia, mustaviinimarjamehua ja perunajauhoa. Aiemmin Suomi-puoti on toiminut koulun yhteydessä, mutta vuodesta 2005 sitä alettiin pitää kirjaston yhteydessä Nokian tiloissa Irvingissä. Puodin tuotteet vaihtelevat jonkin verran, esimerkiksi suklaata ei ole kuumaan kesäaikaan saatavissa ja jouluaikaan suomalaiset saavat nauttia glögistä.

Suomi-puotia pidetään kirjaston yhteydessä Nokian tiloissa Irvingissä

Kirjaston käyttö vähentyi jonkun verran, kun sitä alettiin pitää Nokian tiloissa eli eri paikassa kuin Suomi-koulua, mutta nykyään suomalaiset löytävät hyvin kirjastoon Nokiallekin. Kirjastoa on pidetty auki kesälläkin ja sitä käyttävät myös suomalaiset, jotka eivät muuten ole Suomi-koulun toiminnassa mukana. Kirjastoon hankitaan jatkuvasti lisää sekä lasten että aikuisten kirjoja, cd-rommeja, videoita ja lehtiä ja kirjastonhoitajana toimii Leila Jäämuru.

Suomi-koulun kirjastosta löytyy paljon luettavaa kaikenikäisille

Tärkeimpiä syitä, miksi vanhemmat haluavat lapsen käyvän Suomi-koulua, ovat kielitaidon ylläpitäminen, suomalaisen kulttuurin opetus sekä muiden suomalaisten lasten tapaaminen. Useimmat Suomi-koulua käyvät lapset käyttävät suomea kotikielenä, mutta koulusta englanti juurtuu nopeasti myös kieleksi, jota he käyttävät keskinäisissä leikeissään ja silloin suomen kielen ylläpito voi tuntua hankalalta. Suomi-koulu vahvistaa perheen omia pyrkimyksiä suomen kielen ylläpidossa ja tarjoaa sitä perinnettä, mitä lapset automaattisesti omaksuisivat suomalaisessa koulussa. On tärkeää, että myös välillä ulkomailla asuva lapsi saavuttaa tasapainoisen kulttuuri-identiteetin.

Lasten tarpeet suomen kielen opetuksen ja kulttuurin suhteen vaihtelevat sen mukaan, minkä ikäisiä he ovat ja kuinka kauan he viipyvät ulkomailla. Lapsia, jotka asuvat ulkomailla vain pari vuotta, Suomi-koulu auttaa löytämään kavereita, sopeutumaan ulkomailla elämiseen ja säilyttämään Suomessa asuvien ikätoveriensa taso suomen kielessä, jotta paluu suomalaiseen kouluun kävisi helposti. Maailmaa kiertäville ja Yhdysvalloissa

pysyvästi asuville lapsille taas on tärkeämpää pystyä kommunikoimaan suomeksi kuin hallita kielioppi, ja Tex-lapsille lähinnä esitellään suomenkieltä ja suomalaista kulttuuria. Kouluikäiset lapset opiskelevat yhdysvaltalaisissa kouluissa, joissa päivät ovat pitkät ja raskaat, joten Suomi-koulu ei halua tehdä tunneistaan vaativia oppimistilanteita vaan pikemminkin iloisia yhdessäolotuokioita.

Vanhemmille Suomi-koulu on hyvä paikka muodostaa sosiaalisia kontakteja ja kuulla vinkkejä Dallasissa olemisesta ja elämisestä. Toiminnassa on mukana myös perheitä, joilla ei ole omia lapsia. Monissa Dallasin suomalaisperheissä mies käy töissä Nokialla tai muissa suomalaisfirmoissa ja naiset ovat kotiäitejä. Suomi-koululla volunteeeraaminen on mielekästä tekemistä kotona oleville naisille. Jos perheet ovat olleet kauan poissa Suomesta, Suomi-koulu on vanhemmillekin hyvä paikka ylläpitää suomen kielen taitoa ja kosketusta suomalaiseen kulttuuriin.

Emännät huolehtivat Suomi-koululla kahvitarjoilusta tuntien aikana. Myös miehiä on joskus nähty kahvia keittämässä.

Lasten ollessa tunneilla vanhemmat istuvat kahvihuoneessa

Kehitystoiveita

Suomi-koulun toimintaa haluttaisiin kehittää niin, että tuntien määrää lisättäisiin ja niille voitaisiin suunnitella erilaisia teemoja, kuten maalausta, musiikkia ja ruuanlaittoa. Suomalaisiin juhlapäiviin ja tapoihin voitaisiin keskittyä vielä enemmän. Tunneilla voisi myös käydä vierailijoita, kuten vanhempia kertomassa omista ammateistaan. Vanhempien oppilaiden ryhmissä ikäjakaumat ovat laajat, eikä teini-ikäisille aina pystytä järjestämään mielekästä toimintaa. Erilaiset harrastekerhot ehkä auttaisivat pitämään heidätkin Suomi-koulun yhteydessä. Ohjaajille voitaisiin myös järjestää enemmän koulutusta. Toiveita esitettäessä on kuitenkin muistettava, että Suomi-koulu on vapaaehtoisyhdistys, jossa ohjaajille ei makseta palkkaa, ja että Suomi-koulu haluaa pitää jäsenmaksunsa pienenä.

Dallasin alueella ja ympäristössä asuvien suomalaisperheiden lukumäärä vaihtelee vuosittain. Joka kevät osa Suomi-koulun jäsenistä palaa Suomeen, mutta myös uusia tulokkaita on paljon. Ryhmäjako on suunniteltava uudestaan kulloisenkin oppilas- ja opettajatilanteen mukaan. Tällainen vaihtuvuus tekee koulun pyörittämisestä haastavaa, mutta samalla se estää toimintaa jämähtämästä paikalleen. Yhdysvalloissa vapaaehtoistyöllä on suurempi merkitys kuin Suomessa ja myös Suomi-koulu toimii täysin vapaaehtoistyön pohjalta. Suomesta tulevat perheet eivät aina ole niin innokkaita tulemaan mukaan ohjaustyöhön ja tapahtumien järjestämiseen. Jos useammat tekisivät oman pienen osuutensa toiminnan pyörittämiseksi niin työ olisi kaikille helpompaa. Toisaalta tieto Suomi-koulusta leviää nopeasti ja jotkut ilmoittautuvat vapaaehtoiseksi Suomi-koululle jo ennen saapumistaan Dallasiin. Uusia ihmisiä toivotaan mukaan myös siksi, että he tuovat tullessaan uusia ideoita ja ajatuksia.

Suomi-koulun ohjaajina toimivat useimmiten Dallasiin töihin tulleiden miesten vaimot

Loppuun vielä lainaus Asta Leppäseltä vuoden 2002 Suomikoululaisesta:

Taas on yksi syyslukukausi saatu kunnialla päätökseen. Allekirjoittaneen täytyy myöntää, että onpa ollut helppo syksy. Toivottavasti vanhat "koulukamut" eivät nyt muutu kateudesta vihreiksi, mutta ette usko miten mahtavaa on ollut saada istua sohvan nurkassa kahvikupillisen kanssa jututtamassa ja kerrankin olla jonon alkupäässä Suomi-puodin tiskin edessä ostoksia tekemässä. Ensimmäisen kerran seitsemään vuoteen tajusin, miten upea valikoima kirjoja koululla on ja kuinka hyvä palvelu puodin tiskien takaa löytyy.

Neljä vuotta toimin vapaaehtoisena koulullamme. Toiminta tuntui mielekkäälle ja koin, että minun panokseni oli tärkeä. Lauantainen koulukerta venyi joskus täyden työpäivän mittaiseksi kokouksineen, valmisteluineen, oppitunnin pitoineen ja kotona vielä tiedotuksineen ohjaajavastaavan ominaisuudessa. Joskus olin aivan totaalisen kuitti sänkyyni kaatuessa. Mutta minuuttiakaan en antaisi pois! Niin paljon toiminta antoi. On ollut mahtavaa huomata, että koulu toimii entiseen malliin. Ei sota vain yhtä miestä kaipaa. Se kaipaa kymmeniä ja taas kymmeniä sisukkaita naisia.